

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása
Hiv. szám: –
Ügyintéző:
Tel.:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának (a továbbiakban: Állásfoglalás) megállapításaira a panasznak az azonosítási kötelezettség elmaradása, valamint a kulturálatlan hangnem tekintetében

h e l y t a d o k,

minden más tekintetben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható. A közigazgatási peres eljárás illetéke 30000 Ft, azaz harmincezer forint, azonban a fél a tárgyi illetékeljegyzési joga folytán mentesül az illeték előzetes megfizetése alól, az illetéket annak kell megfizetnie, akit a bíróság erre kötelez.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni.

A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irratár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos elektronikus úton panaszt terjesztett elő a Panasztestületnél, a vele szemben a Rendőrfőkapitányság beosztottja által foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban. A panaszt aláírásával megerősítette, illetve kiegészítette.

Panaszos beadványában az ügy előzményeként előadta, hogy gyermeke édesanyja és közte gyermekelhelyezési per van folyamatban szülői felügyeleti jogának rendezése miatt, amely az anya lakóhelye szerint illetékes Járásbíróságon zajlott elsőfokon. A Járásbíróság és a másodfokon eljáró bíróság több végzésben is, ideiglenes intézkedésként szabályozta az apai kapcsolattartást. A gyermek édesanyja a bírósági végzéseknek * óta nem tesz eleget és folyamatosan szabotálja azok végrehajtását, így már több mint fél éve nem látta a gyermekét, és nem tud róla semmit. A fentiekről folyamatosan tájékoztatta „*a bíróságot és a gyámhivatalokat, mivel ebben az ügyben az ő kötelességük lenne eljárni, de azok nem tesznek semmit*”. Panaszos előadta, hogy a sikertelen kapcsolattartási kísérletei során annyit tud tenni, hogy rendőri intézkedést kér a „*tényállás megállapítása és rögzítése céljából.*”

Panaszos *-n rendőri intézkedést kért, mivel gyermeke édesanyja ismét nem biztosította számára a kapcsolattartást. Előadta, hogy először *-kor kért intézkedést a 112-es segélyhívón, ahol több mint egy órán keresztül várazkodtatták, majd kb. 1-1,5 óra elteltével felhívta egy ismeretlen személy a Tevékenység-irányítási Központból (a továbbiakban: TIK).

Panaszos bemutatkozott a telefonbeszélgetés megkezdésekor, azonban a TIK rendőre ezt nem tette meg, Panaszos határozott kérése ellenére sem volt hajlandó megmondani nevét és jelvéyszámát.

A TIK ügyeletes közölte továbbá, hogy nem fog küldeni senkit a helyszínre, mivel az ügy, amiben segítséget kért, nem rendőrségi ügy. Azt tanácsolta, hogy ilyen esetekben a Panaszos vigyen magával egy gyámügyi előadót, aki majd „*dokumentálja a tényállást*”. A rendőr „*nem értette meg*”, hogy a rendőrségnek kell kideríteni, hogy az anya és gyermeke a helyszínen vannak-e, illetve ha nem, akkor hol tartózkodnak.

Panaszos sérelmezte az „*arrogáns, bunkó, rendőrhöz méltatlan stílusban*” beszélő rendőr modorát. Sérelmezte továbbá, hogy feleslegesen várazkodott, valamint azt, hogy a rendőr megtagadta a bemutatkozást, nem azonosította magát, illetve a rendőri intézkedést megtagadta, fenyegetőzött, a szavába vágott és saját monológját erőszakosan mondta, majd egyszerűen „*levágta a telefont.*”

Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – a Panasztestületnél előterjesztett beadványa szerint – az alábbiakat sérelmezte:

- az intézkedési kötelezettség elmulasztását,
- az azonosítási kötelezettség elmulasztását,
- a kulturálatlan hangnemet.

II.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- a panaszos elektronikus úton küldött panasza;
- a panaszos elektronikus úton küldött panasz-kiegészítése;
- Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele;
- eset adatlapok;
- TIK főosztályvezetőjének tájékoztató levele;
- bejelentés hanganyagai (3 db hangfájl);
- Kormányhivatal Járási Hivatal Hatósági Főosztály Gyámügyi és Igazságügyi Osztály határozata Panaszos szülő kapcsolattartási jogának szüneteltetéséről;
- Kormányhivatal Járási Hivatal Hatósági Főosztály Gyámügyi és Igazságügyi Osztály értesítése a kapcsolattartás szüneteltetés véglegessé válásáról;
- jelentés.

III.

A rendelkezésre álló – *a II. részben felsorolt* – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

Panaszos *-n négy alkalommal hívta a 112-es segélyhívót, mivel gyermeke szülői felügyeletét szeretne volna gyakorolni, azonban az édesanya nem volt a bejelentésében szereplő helyszínen, így a gyermek átadása nem történt meg. Ennek kapcsán rendőri intézkedést kért, majd újabb telefonhívásokkal kívánta azt megsürgetni. Panaszos a telefonbeszélgetések során előadta, hogy a sikertelen kapcsolattartási kísérletei során annyit tud tenni, hogy rendőri intézkedést kér a „*tényállás megállapítása és rögzítése céljából.*” A rendőrségtől csupán annyit vár, hogy közokirati bizonyítékot állítson ki arról, hogy az anya a gyermek láthatását megakadályozta. Kérte, hogy ne a Rendőrkapitányság állománya foganosítsa az intézkedést, mivel a gyermek édesanyja rendőr.

A helyszínen a Rendőrkapitányság nem foganosított rendőri intézkedést a Panaszossal szemben az említett események vonatkozásában.

Panaszost a TIK ügyelete egy esetben átkapcsolást követően, egy esetben pedig visszahívással tájékoztatta arról, hogy a bejelentésének tárgya a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.), valamint a Polgári Törvénykönyv (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezései alapján nem a rendőrség feladatkörébe tartozik.

Felhívta a figyelmét továbbá, hogy a bejelentései ügyében a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Gyer.) vonatkozó rendelkezéseit kell irányadónak tekinteni. A gyámhivatal rendelkezik hatáskörrel, ezért oda kell fordulnia. Erről az első telefonbeszélgetés alkalmával igen részletes tájékoztatást adott.

A Kormányhivatal Járási Hivatal Hatósági Főosztály Gyámügyi és Igazságügyi Osztály (a továbbiakban: Gyámhivatal) határozatában Panaszos szülő kapcsolattartási jogának – a határozat véglegessé válásától számított – 1 év időtartamra történő szüneteltetéséről rendelkezett. A Gyámhivatal értesítése szerint „*az apai kapcsolattartás szüneteltetése ügyében hozott döntés ellen a törvényes határidőn belül fellebbezés nem érkezett, ezért az * napjától véglegessé vált.*”

A gyermek édesanyja lakóhelye szerint illetékes Rendőrkapitányság is több eljárást folytatott Panaszos által tett bejelentések kapcsán.

A Rendőr-főkapitányság által rendelkezésemre bocsátott 3 db hangfájl áttanulmányozását és kiértékelését követően megállapítható, hogy a hangfelvételek közül kettő a rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása szempontjából az azonosítási kötelezettség elmulasztása, valamint a kulturálatlan hangnem vizsgálata tekintetében relevanciával bír.

Az első beszélgetést a Panaszos és a rendőrség között 06:32 perc terjedelmű felvételen rögzítették. A rendőr hívta fel a Panaszost telefonon és közölte, hogy a TIK-től telefonál. Az után érdeklődött, hogy miért kért a Panaszos rendőri intézkedést. Panaszos bemutatkozott, és megkérdezte a rendőrt két esetben is, hogy hogyan hívják. A rendőr mindkét alkalommal annyit közölt, hogy a TIK ügyeletes, illetve maradjanak annál, szólítsa úgy, hogy ő az ügyeletes. Ezt követően meghallgatta a Panaszos problémáját, majd a megfelelő jogi felvilágosítást megadta. Elmondta neki, hogy a bejelentésének tárgya nem a rendőrség feladatkörébe tartozik, hanem a Gyer. ide vonatkozó rendelkezéseit kell irányadónak tekinteni, abban a gyámhivatal járhat el, tehát a Panaszosnak oda kell fordulnia.

A második telefonbeszélgetés 03:54 perc terjedelmű felvételen hallható, ahol a Panaszos elmondta, hogy ismét ő telefonál. Több mint egy órája jelezte, hogy rendőri intézkedést kér, és érdeklődik, hogy mikorra várható. A rendőr elmondta neki, hogy addig fog ott állni, amíg szeretne, mivel már jelezte korábban, hogy nem fog rendőrt küldeni. Panaszos legyen szíves és a segélyhívó vonalat ne hívja fel, mert nem erre találták ki.

A harmadik, 03:52 perc (ténylegesen 02:11 perc) terjedelmű felvétel a rendőr és a segélyhívó központ munkatársa (a továbbiakban: HIK operátor) közötti beszélgetést tartalmazza, ezért az a panasz szempontjából nem bír jelentőséggel.

A HIK operátor jelezte, hogy a Panaszost erről fogja tájékoztatni, továbbá a felettesének is jelezni fogja, hogy ne kapcsolják át a hívást. A felvétel itt megszakadt.

V.

A panasz vizsgálata során az alábbiakat állapítottam meg.

1. Az intézkedési kötelezettség elmulasztása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése, Rtv. 13. § (1) bekezdése, Rtv. 24. § (1)-(3) bekezdései, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 208. § (1) bekezdése, Btk.

210. § (1) bekezdése, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 9. § (1) bekezdése, a Gyer. 16. § (1) bekezdése.

Panaszos sérelmezte a rendőrségnek a kapcsolattartás elősegítését nyújtó intézkedése elmaradását.

A Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 1. pontja a) és b) alpontjában arra a megállapításra jutott, hogy a segélyhívó számra tett bejelentés olyan tartalmú volt, amely – a közrend védelme érdekében – a Rendőrség számára intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, azonban ezen kötelezettségnek a rendőr nem tett eleget és ennek következményeként súlyosan sérült Panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

A Panasztestület Állásfoglalásában foglaltakkal nem értek egyet.

Panaszos a 112-es segélyhívó számra történt bejelentése során előadta, hogy „*a tényállás dokumentálása céljából*” kér rendőri intézkedést, tekintettel arra, hogy a gyermekével történő kapcsolattartást annak édesanyja sokadjára sem biztosította számára. Nem kívánta figyelembe venni a részére a TIK ügyeletes által nyújtott teljes körű felvilágosítást, amely szerint bejelentése nem tartozik a Rendőrség feladat- és hatáskörébe, mivel a kapcsolattartásra vonatkozó döntés végrehajtásáról a gyámhivatal gondoskodik, az önkéntes teljesítés megíúsulásának dokumentálása szintén nem a Rendőrség dolga, azt más módon is megteheti Panaszos.

Megállapítottam, hogy Panaszos megalapozatlanul hiányolta a rendőrségnek a kapcsolattartás elősegítését nyújtó intézkedése elmaradását, ugyanis Gyer. 16. § (1) bekezdése alapján a kapcsolattartásra vonatkozó döntés végrehajtásáról a gyámhivatal gondoskodik. Az erre vonatkozó felvilágosítást pedig a TIK ügyeletes a panaszos bejelentése alkalmával vitathatatlanul megadta részére. A TIK ügyeletes a Panaszos által megjelölt cél – a kapcsolattartás elmaradásának dokumentálása – ismeretében helyesen éppen arra a meggyőződésre jutott, hogy az Rtv. 24. § (2) bekezdésében megjelölt olyan magánérdek helyzete forog fenn, amikor a rendőrség cselekvési kötelezettsége nem valósul meg, mivel a törvényes védelem más módon lett volna biztosítható, és a jog érvényesíthetősége nem hiúsult volna meg, illetve nem nehezült volna meg a rendőri segítség nélkül.

Mivel ilyen módon nem állt fenn olyan helyzet, amely az Rtv. 13. §-ában foglalt intézkedési kötelezettséget alapozott volna meg a rendőrség részéről, ezért a panasz ebben a tekintetben alaptalan.

2. Az azonosítási kötelezettség elmulasztása

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 20. §-a, a segélyhívásokat fogadó szerv hatásköréről, feladatairól, továbbá feladatai ellátásának részletes szabályairól szóló 361/2013. (X. 11.) Korm. rendeletre (a továbbiakban: Korm. rendelet), a Szolgálati Szabályzat 5. §-a és 68. § (1) bekezdése, a Belügyminisztérium és a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek ügyeleti szolgálati által teljesítendő tájékoztatási kötelezettség rendjéről, valamint a Kormányügyelet működéséről szóló 33/2011. (XII. 2.) BM utasítás (a továbbiakban: BM utasítás), az általános rendőrségi feladatok

ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013.(XII.21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) 29. pont a) ab)-ac) alpontja.

Panaszos sérelmezte, hogy a TIK ügyelete többszöri, határozott kérésre sem volt hajlandó bemutatkozni és megmondani a jelvéyszámát.

Az azonosítási kötelezettség elmulasztására vonatkozó panaszt a megállapított tényállás, valamint a rendelkezésre álló hangfelvétel alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 2) pontjában kifejtettekkel **egyezően ítélem meg.**

3. A kulturálatlan hangnem

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése, Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexe (a továbbiakban: Etikai Kódex) 1., 5. és 7. pontja, az ORFK utasítás 60. pontja.

A kulturálatlan hangnemre vonatkozó panaszt a megállapított tényállás, valamint a rendelkezésre álló hangfelvétel alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 3) pontjában kifejtettekkel **egyezően ítélem meg.**

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdésén, 75. §-án, XLVI. fejezete, 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 13. § (3) bekezdés a) pontján, 29. § (1) bekezdésén, 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésein, 81. § (1) bekezdésén, 113. § (1) bekezdés a) pontján, 114. §-án, 116. § (1)-(2) bekezdésein és (4) bekezdés a) pontján, 35. § (1) és (3) bekezdésein alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatára, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2019. május „ ”.

Dr. Balogh János r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány